

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

مقاله منتشره در ماهنامه «پارتیزان»

شماره ۲۳۶ - مارچ ۲۰۱۰

ترجمه از فرانسوی توسط: هیوادوال کابلی

۸ مارچ چگونه به راه افتاد؟

دومنبع ، منشاء ۸ مارچ فیمینیست را توضیح می دارد: یکی اعتصاب کارگران در سال ۱۸۵۷ در اضلاع متحده امریکا و دیگر، ابتکاریک مبارز انقلابی کمونست - کلارا زیتکین - که درس های حاصله از آن مبارزات هنوز هم منطبق با اوضاع اند.

کلارا آپسنر ، یک معلمه المانی که در سال ۱۸۵۷ به دنیا آمده بود ، در جریان تحصیلات در پاریس ، با یک تبعه روسی به نام /اوسیب زیتکین ازدواج نمود. کلارا در سال ۱۸۸۱ به سن ۲۳ سالگی به حزب سوسیال دموکرات المان (ا.س. پ. دی. در آن زمان مارکسیست و انقلابی بود) پیوست. وی هیچگاهی مبارزه برای کمونیزم را از مبارزه برای آزادی زن جدا نساخت.

در ماه اگست سال ۱۹۰۷ کنگره هفتم انترناسیونال - که در آن زمان انقلابی بود - و اولین کنفرانس بین المللی زنان سوسیالیست ، در نزدیکی منزل وی در شهرشتوتگارت المان منعقد گردیدند. در نتیجه آن ، کلارا زیتکین به سمت رهبر دارالانشای کنفرانس بین المللی زنان انتخاب شد. وی به دلیلی در رأس آن قرار گرفت تا تلاش آن عده از نمایندگان را سد نماید که مبارزه برای حصول حق رأی جهانشمول کارگران مرد را اولویت می دادند.

لنین ، زمانی که از جریانات آن کنگره به هموطنان خود گزارش می داد ، بر ارگان نشراتی سوسیالیست فیمینیست های المان - "لیگلیتی" (مساوات - مترجم) ، که مدیرمسئول آن کلارا زیتکین بود ، تکیه کرد. کلارا زیتکین در ضدیت با تمایلات انحرافی راست و مردسالار ، با لنین در توافق نظر کامل قرار داشت. در دومین کنفرانس بین المللی زنان ، در سال ۱۹۱۰ در کوپنهاگن بود که طی قطعنامه ای فیصله به عمل آمد تا یک روز در سال در سراسر جهان برای مبارزه با تبعیضاتی که زنان قربانی آن هستند ، تخصیص داده شود ؛ یعنی مبارزه به ضد تبعیضات سیاسی با خواست حق رأی برای زنان ، و مبارزه به ضد تبعیضات اجتماعی در محل کار ؛ که بدینگونه کلارا زیتکین میان مبارزه خود و فیمینیزم بورژوا خط فاصل کشید.

تاریخ ۸ مارچ با ارج گذاری به خاطره مبارزه ای که دراذهان ماندگار شده بود ، انتخاب گردید: درست در ۸ مارچ ۱۸۵۷ بود که خیاطان زن درنیویارک جرأت نمودند تا کاررا متوقف سازند ؛ که آن اعتصاب شان به صورت وحشیانه سرکوب گردید.

این دو مثال تاریخی مبارزه فیمینیستی به ما یاددهانی می نماید که مبارزه زنان دوگانه است ؛ یعنی اینکه مبارزه به ضد ستم ، مردسالاری درذهنیت و درعمل - من جمله دررأس جنبش کارگری - با مبارزه به ضد استثماریکی شد.

